

יצא זכאי

הואשם באזומים ובתגification של בעל מכוון העוouis בצוותם ביל זוכה לאחרונה מהעירות שיזחסו לו בכתב האישום. הוא יציג על ידי עורך הדין ירון פורר. השופט מתח ביקורת על המשקרה ציון כי החוקרים לבו את חששותיו של בעל המכוון באמירותיהם אוזות מסוכנותם של הנאשימים

בבחינות הדין מצוין כי אחד החוקרים אמר לבעל המכוון:
"אתה טוף קל בשביבים. צורך לחתוב בחשבון שאתה נכנס עכשווי לתוקפה של ח' פחד וצורך לבדוק את המכוונת למטה כל פגע אתה גוטס, אם יש איזה רימונ דמה כזה, בשייל לטונן לך..."

החוקרים אמר לבעל המכוון: "אתה טרי כל בשביבים. צורך לחתוב בחשבון שאתה נכנס עכשווי לתוקפה של ח' פחד וצורך לבדוק את המכוונת למטה כל פגע שאתה גוטס, אם יש איזה רימונ דמה כזה, בשייל לטונן לך..."

עוד הוסיף המשפטן לבעל המכוון המבוועת שחשש כי הנאשימים ישברו את אבעותיו: "לא ירצחו אותך בשייל הדבר הזה, אבל יכולים לפגוע לך בזרה מאוד מוד מאוד קשה. אני לא הייתי ישן בלילה אני אומר לך ודגר".

השופט מורה כי: "במילים אלה וטענו החוקר במוותו של המסתולו בעיטה וחבלה שלא לצורך, שיתכו והעכימה את הרגשותיו של מוכלו זה... אני לא יזרע איזה השכלות ישלב לאjacננס את לילאותו, להחת פפייש ולשברו לי את האבעות בשנייה, או-קיי?"

אני מוכלו זה... אני לא יזרע איזה השכלות יש לה אם אני אתו עודין או כל הדברים האלה... אני החלק לפוי אינטואיציות..."

כאמור, הנאשם, בעל של האשה שעתה את המפעע, וכבה מהעירות שיזחסו לו בכתב האישום, כמו גם יתר הנאשימים האחרים בפרשה.

רונן דמארי

החילתה של הפרשה בקעקע שבייע בועל המכוון לאשתו של הנאשם. בהכרעת הדין מתואר כי האשה לא הייתה שבעת וזכה מהתוצאות הסופית ומשפטה על כל לבלה. הוא החליט לדרש פיצוי מהמקעקע. יחד עם עוד חמישה נאשימים נוספים המקורבים למשפחת פשע ברוחותם, הוא הגיע למכון ודרש לקבל חמשים אלף שקלים כפיצוי. על פי כתב האישום שהוגש לבית משפט השלום ברוחבות הנסיבות הגישו למרכו ביל בשילוש רכבים שונים, ואימנו על בעלי המכוון "באמצעים התנהגו תמי". נטען כי התייחסו, כי חבעל ושניים מנהנשימים התיישבו לשוחח עם בעל המכוון בתחום העסק, בעוד שהאהרים עמדו מחוץ לו בפתח, נכו בשיחה ועברו היליך ושוב במסדרו "באופן מאים".

ニיכר היה שבעל המכוון חשב מהחובודה שהגייעה בצדדים לאיים עליון. בעדותו בימ"ד הוא אמר לחוקרים: "יש לי ילדים בתיו שניים בביوت, יש לי הכל. בטוח שניים פוחד לחיים שלי, אוי פוחד שיפגעו לי בילדים"

הנאשם הוועיר לבעל המכוון כי הוא הגיע לסגור עסקה: "או שאתה מסלמ 50 אלף או שאתה תיפגע".

ציון כי בעל המכוון לא הגיש תלונה במשפטה, אך ומן לחשאול על ידי איש יחודה המרכזית במחוז מרכו. השופט מנחם מורה חתלייט אמרו לו לזכות את הבעל, למרות שציני כי עדותו של בעל המכוון עשתה עליו רושם מהדמן או "ייתכן והוא פיתח במוותו" תרחש דמיון שלא היה ולא נראה".

"אתה טוף קל בשביבים"

בחירת הדין הייתה התיאrosis לכך שבעדותו במשפטה, בעל המכוון מטר פרטיטים רבים שלא התישבו עם סוטון האבッחה שטיידר את רגונישעה בין לבני הנאשימים והתגלו סתרות בעדותו, לעתים גם בין הגרסה שספר בתשאול המשטרתי לבין הדברים שאמר בבית המשפט בעקבות האפשרות נאותו סריטה. השופט מתח ביפורת על המשטרת וציוין כי החוקרים לבו את חששותיו של בעל המכוון באמירותיהם אוזות מסוכנותם של הנאשימים. בהכרעת הדין מצוין כי אחד